

ಅಂದು ಭಾನುವಾರ. ರಂಗ, ಸೋಮ, ಶಂಕರ ಮೂವರಿಗೂ ಅವತ್ತು ವಿಶೇಷವಾದ ಕೆಲಸವಿತ್ತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮಂದಿರು ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರೆ ಈ ಮೂವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ಹೋಗುವುದು ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರದ ಕಾರ್ಯಕ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಪೂಜಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ಅಮ್ಮ ಒಲೆಯ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ರೊಟ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಬೆಣ್ಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಕೆಂಪು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಚಟ್ನಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತಿಂದರೆ ಅಂದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರ ಮುಗಿಯಿತು. ಅಮ್ಮ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅರೆಕಾಡಿನತ್ತ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರ ಬೇರೆ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ 'ಇವರು ದಡ್ಡರು ಎಮ್ಮೆ ಕಾಯುವವರು. ದೊಡ್ಡವರಾದ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆಯೂ ಎಮ್ಮೆ ಕಾಯುವುದು ಇವರ ಕಾರ್ಯಕ. ಎಂಥ ದಡ್ಡರು ಇವರು. ಓದಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಆಫೀಸರ್ ಆಗಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಮ್ಮೆ ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಹೀಯಾಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ಈ ಮೂವರು ಗೆಳೆಯರು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಎಮ್ಮೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಾಡಿನತ್ತ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಮಯ ಬಿಸಿಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು ಎಮ್ಮೆಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಕಷ್ಟು ಮೇಯಿದ್ದವು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಕೆರೆಗೆ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಗೆಳೆಯರು ಬಿಟ್ಟರು. ಗೆಳೆಯರೆಲ್ಲಾ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಶಂಕರ, ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾ, ನಮ್ಮ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವ ಕೋಮಲಾಗೆ ಮದುವೆಯಂತೆ. ಅವಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸು ಈಗಲೇ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ತಾರಂತೆ ಕಣೋ' ಎಂದು ಸೋಮ ಹೇಳಿದ. 'ಅಯ್ಯೋ

ದಡ್ಡರಲ್ಲ ಜಾಣರು

■ ವೆಂಕಟೇಶ ಬಾಗಿ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಪಾಪ, ಅವಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುತ್ತಾಳಲ್ಲೋ. ಇನ್ನು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸು. ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಯಾಕೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ?' ಎಂದ ರಂಗ.

ಆಗ ಸೋಮ 'ಅವಳ ತಂದೆಯ ಆರೋಗ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ದಿನ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ. ಕೋಮಲಳ ಮದುವೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಾನು ಸಾಯಬೇಕು' ಎಂದು ಅವಳ ತಂದೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರಂತೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳ ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ ಗೊತ್ತಾ, ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಊರಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನಲ್ಲ 8ನೇ ತರಗತಿ ಗಣಿತ, ಅವನೇ ಕಣೋ' ಎಂದ.

ಆಗ ರಂಗ 'ಗಣಿತನೂ ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಚಿಕ್ಕವರು. ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲಾ. ಅವರ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

'ಕೆಲವರು ಬುದ್ಧಿ ಮಾತು ಹೇಳಿದರಂತೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಯಾರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಈ ಬೆಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ಫಿಕ್ಸ್ ಅಂತೆ. ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದ ಹಾಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರಂತೆ' ಎಂದನು ಸೋಮ. 'ಈ ಮದುವೆ ಆಗಬಾರದು. ಇಬ್ಬರು ಚಿಕ್ಕವರು. ಮದುವೆಯಾದರೆ ಅವರ ಭವಿಷ್ಯವೇ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾವೇನಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು' ಎಂದು ಒಟ್ಟಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

ಮರುದಿನ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದ ಮೂವರು, ಗುರುಗಳ ಬಳಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಗುರುಗಳು, 'ಬೇರೆಯವರ ವಿಷಯ ನಿಮಗೆ ಯಾಕೆ? ಸಮಾಜದ ಹಿರಿಯರು ಅವರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಯಾರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀವು ಓದುವುದನ್ನು ಮಾಡಿ. ಬೇರೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರು.

ಆಗ ಶಂಕರ 'ನಾವೇ ಓದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಈ ಪಾಲಕರು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಅವರ ಮದುವೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು' ಎಂದನು. 'ನಾವು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಯಾರ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚಿಸುವುದು ಬೇಡ. ನಮಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅನಿಸುವುದೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡೋಣ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದ.

ಅಂದು ಭಾನುವಾರ ಬಾಲ್ಯವಿವಾಹ ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭ. ಊರ ಹೊರಗಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ತಯಾರಿ ನಡೆದಿತ್ತು. ಯಾರಿಗೂ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸದೆ ಹುಡುಗ ಹಾಗೂ ಹುಡುಗಿಯ ಕಡೆಯವರು ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ರಂಗ, ಸೋಮ, ಶಂಕರ ಮೂವರು ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಳಿ ನಿಂತು ದೇವರ ಎದುರು 'ದೇವರೇ, ನಮ್ಮ

